

ресів. Це стосується насамперед ліцензійних вимог, умов припинення дії ліцензії, розміру і порядку стягнення ліцензійного збору, використання коштів, що надходять, тощо.

Норми цього закону поширюються на всіх суб'єктів господарювання. Але ліцензування окремих видів діяльності (з надання фінансових послуг, зовнішньоекономічної, банківської діяльності, ліцензування каналів мовлення, ліцензування у сфері електроенергетики та використання ядерної енергії, у сфері освіти, інтелектуальної власності, виробництва і торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами) здійснюється на підставі окремих нормативних актів, що регулюють відносини у цих сферах. Виходячи з цього, можливо, доцільно було б створити єдиний кодифікований нормативний акт, який би здійснював правове регулювання ліцензійної діяльності в Україні. Це дало б можливість привести ліцензійне законодавство у відповідність до єдиних стандартів та вимог та дозволило б більш ефективно вирішувати проблеми ліцензування.

Використана література:

1. Новоселов В.И. Правовое положение граждан в советском государственном управлении. Саратов, 1976., – С. 61.
2. Алехин А. П., Козлов Ю. М. Административное право. М., 1995. С. 140.
3. Козлов Ю. М. Советское административное право. М., 1989. С. 178.
4. Закон України “Про ліцензування окремих видів господарської діяльності” від 01.06.2000 // ВВР України, 2000, № 36, ст. 299
5. Алексеев С. С. Общие дозволения и общие запреты в советском праве. М., 1989. С. 185.
6. Горшенев В. М. Способы и организационные формы правового регулирования в социалистическом обществе. М., 1972. С. 30
7. Ст. 32 Закону України “Про Національну раду з питань телебачення та радіомовлення” від 23.09.1997 // ВВР, 1997, № 48, ст. 296

УДК 621.396

В. ХАХАНОВСЬКИЙ, кандидат юридичних наук, доцент

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПРАВООСВІТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Останнім часом в Національній академії внутрішніх справ України активно йде процес впровадження та використання у навчальному процесі сучасних інформаційних технологій, у тому числі – технологій дистанційного навчання. Постійно удосконалюється академічний веб-сайт в Інтернет, де розміщено інформацію різноманітного характеру (в тому числі – навчально-методичного), яка постійно поповнюється. Зокрема, розроблені та розміщені на внутрішньому сервері академії такі мультимедійні електронні підручники: “Судова медицина”, “Комп’ютерні технології в діяльності правоохоронних органів”, “Курс інформатизації управління в органах внутрішніх справ”, “Криміналістична інформатика” та ін. Крім того, у навчальному процесі активно використовується глобальна мережа Інтернет як безмежне джерело різноманітної інформації. Так, при вивченні дисципліни “Сучасні комп’ютерні технології в науково-педагогічній діяльності” слухачі Навчально-наукового інституту управління рівня “магістр правознавства” відпрацьовують навички пошуку наукової та педагогічної інформації.

Ведуться роботи з накопичення бази даних “Бібліотека”, дистанційний доступ до якої відкриває нові можливості як для слухачів і курсантів, так і для викладачів. Розроблено ряд навчальних та контролюючих комп’ютерних програм, які використовуються для проведення навчання та поточного контролю слухачів і курсантів з окремих тем та розділів різних дисциплін.

Однак, на наш погляд, фахівцям вищих навчальних закладів слід звернути більше уваги на дистанційні форми навчання, використовуючи зарубіжний досвід, підійти до цього питання комплексно. Відомо, що під гнучким дистанційним навчанням на базі телекомунікацій розуміють комплекс освітніх послуг, який забезпечує швидкий та зручний доступ до навчально-методичних мате-

ріалів, проведення консультацій, перевірку знань тощо. Ці та інші послуги надаються за допомогою спеціалізованого телекомунікаційного інформаційно-навчального середовища на базі методології, спрямованої на індивідуальну роботу із структурованим навчальним матеріалом з різним ступенем дистанційного спілкування. При цьому, характерним для такого гнучкого дистанційного навчання є незалежність від часу та місця знаходження викладача та студента.

Якщо під дистанційним навчанням розуміти модернізовану форму заочного навчання, то згадаємо, що заочне навчання завжди організовувалося за такою методикою: студенту визначається термін курсу, надсилається навчальний план, методичні матеріали, завдання для самостійного виконання; студент виконує контрольні завдання і здає кваліфікаційну роботу, залік чи іспит. Дистанційне навчання – це заочне навчання, а також спілкування з викладачем через Інтернет. Студент отримує навчальні матеріали і завдання на свій комп'ютер, виконує контрольні роботи та відправляє їх викладачу, ставлячи йому відповідні запитання.

Впровадження високоефективного дистанційного навчання може бути здійснено лише за умов наявності відповідної технології розробки дистанційних навчальних програм. При цьому потрібна розробка засобів подання навчального матеріалу, вибір телекомунікаційних, інформаційних та педагогічних технологій дистанційного навчання з урахуванням цілі навчання та інших аспектів. На жаль, цій проблемі сьогодні ще приділяється недостатньо уваги. Досить часто навчальний заклад, організувавши телекомунікаційний зв'язок та розмістивши на своєму сервері відповідні навчально-методичні матеріали, навчальні програми тощо, проголошує, що впроваджено дистанційне навчання, хоча фактично все зводиться до традиційного заочного навчання. Змінюються лише засоби доступу до навчального матеріалу, а всі переваги, які можуть надавати комп'ютерні комунікації, не використовуються.

Зрозуміло, що такий шлях, як правило, не потребує оволодіння новими методиками та спеціальної підготовки навчально-педагогічного складу. Але слід враховувати, що головною перевагою дистанційного навчання у порівнянні з традиційним заочним навчанням є можливість постійної взаємодії викладачів з тими, хто навчається, а також останніх між собою [1].

Сьогодні більшість вищих навчальних закладів системи МВС України мають доступ до всесвітньої мережі Інтернет, інформаційні ресурси якої вже використовуються в освітніх цілях. Деякі вищі заклади освіти розпочали створення дистанційних навчальних курсів на основі Інтернет. Але у фахівців поки немає достатнього досвіду з цих питань, крім того, відсутня відповідна методична і дидактична підтримка щодо організації такої форми освіти. Сучасні умови потребують глобальних змін у підході до навчання. Необхідна гнучка технологія для розробки нових та модернізації навчальних програм, що вже існують, з використанням комп'ютерних технологій та телекомунікаційних систем.

Одним зі шляхів розвитку сучасних технологій дистанційної освіти є впровадження спеціалізованого програмного забезпечення для моделювання, зокрема, певних слідчих ситуацій, відпрацьовування навичок розслідування окремих видів злочинів. Надання працівникам галузевих підрозділів органів внутрішніх справ віддаленого доступу до так званих комп'ютерних імітаційних ділових ігор, які являють собою систему ролевих функцій, установок для моделювання та дослідження обставин і відносин, характерних для певної професійної діяльності, дозволять, на нашу думку, суттєво підвищити рівень фахової підготовки працівників ОВС.

При створенні таких комп'ютерних програм на базі реальних кримінальних справ, як правило, враховується, що такі програми повинні мати розвинуту систему підказок, бути простими у керуванні, захоплюючими, забезпечувати рішення практичних задач, оцінювання дій студентів [2, – С. 315-318].

З відомого сьогодні програмного забезпечення в області криміналістичної підготовки застосовують на увагу, на наш погляд, такі комп'ютерні програми, як: “Слідчий”, “Убивство”, “Дізнання”, “Пошук зниклого”, “Крадіжка” та ін.

Багаторічний досвід викладання в Національній академії внутрішніх справ України свідчить про значне підвищення ефективності навчального процесу при використанні таких програм. Колективом кафедри інформаційних технологій в рамках співробітництва Національної академії внутрішніх справ України та Інституту прикладного системного аналізу в складі Національного технічного університету (КПІ) у 2004 році було створено нову комп'ютерну програму

му на основі фабули реальної кримінальної справи “Розбій”, яка функціонує у середовищі ОС Microsoft Windows. Крім текстової, у програмі передбачено введення і графічної інформації (зокрема, фотографії особи, яка допитується).

При запуску програма пропонує користувачу її настроїти чи почати розслідування (рис.1).

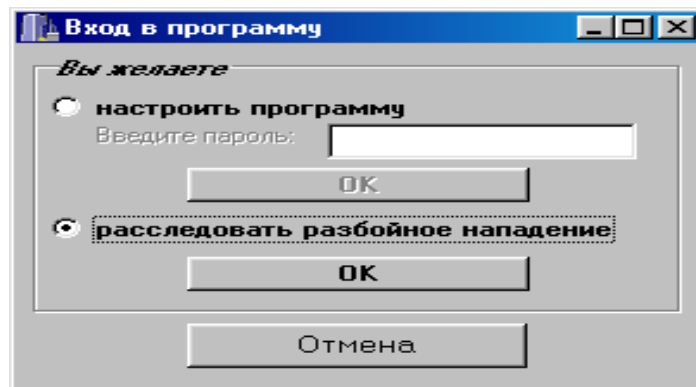

Рис. 1. Початок роботи з програмою

Після вибору меню “настройка” можна зв’язати ту чи іншу дію з певною фотографією (рис. 2).

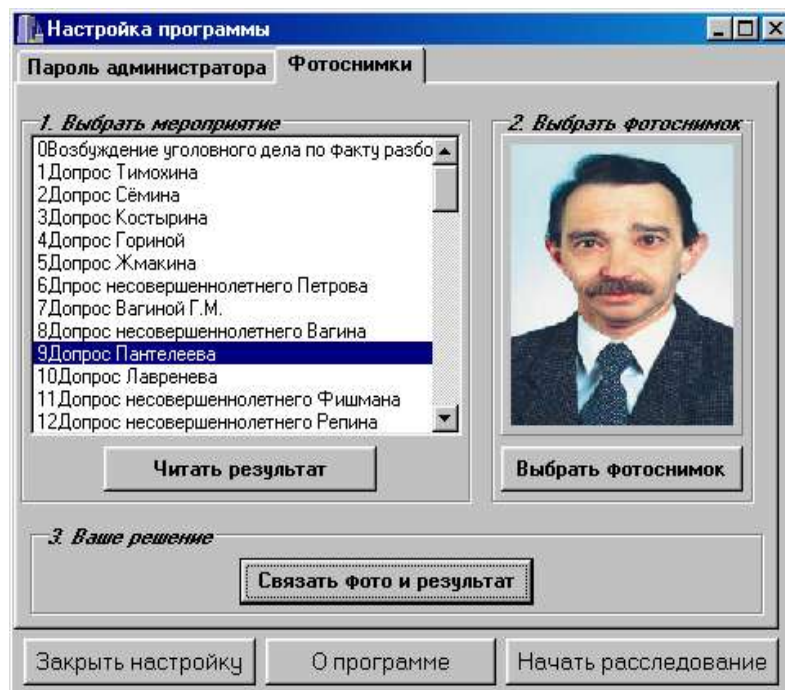

Рис. 2. Настройка програми

Починаючи розслідування, користувач має вибрати на свій розсуд ту чи іншу дію (рис. 3).

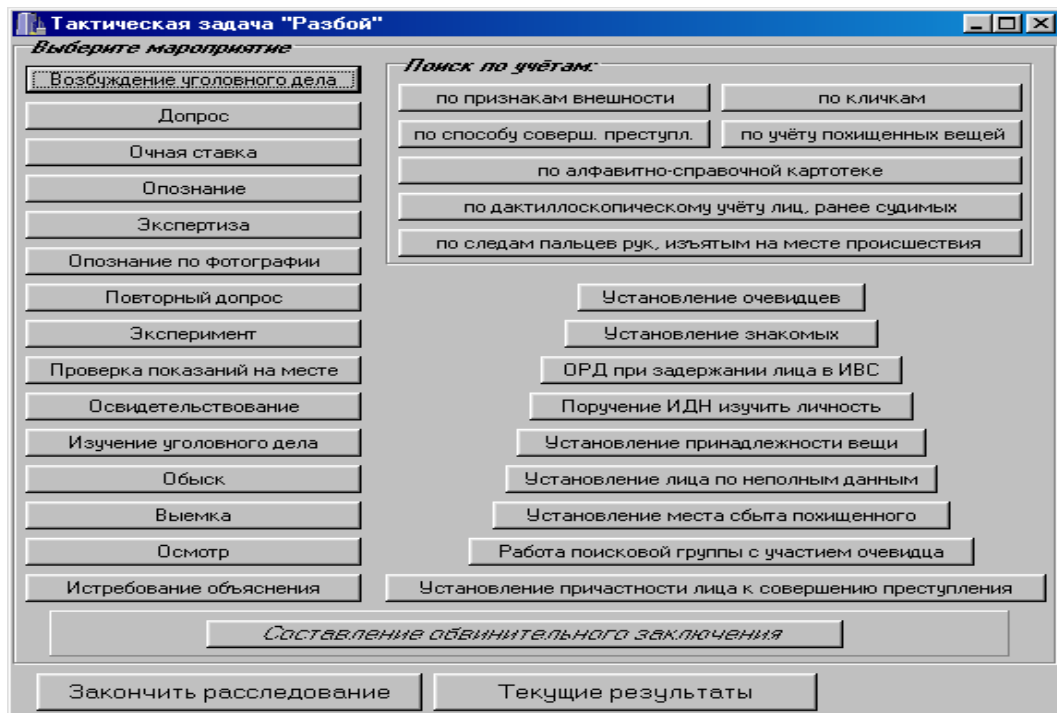

Рис. 3. Початок розслідування

Слід відзначити, що в програмі передбачено поточний перегляд виконаних заходів. Таким чином, розробники системи практично позбавили користувача від обов'язкового ведення записів про хід розслідування.

На кінцевому етапі роботи програма підводить підсумки проведеного розслідування: підраховує кількість правильних і помилкових дій, виставляє відповідну загальну оцінку за результатами виконаної роботи.

Слід зазначити, що описана програма ще потребує детального налагодження і доробки, такі роботи вже ведуться. Крім того, підводячи підсумки, можна, на жаль, констатувати, що розробка подібних програм, у яких зацікавлені фахівці, не має ніякої системності. Поодинокі спроби щось зробити у цьому плані можна тільки вітати, однак вони не вирішують проблеми в цілому.

У зв'язку з цим, до Програми інформатизації органів внутрішніх справ України треба включити положення про створення відповідної робочої групи з представників вищих навчальних закладів системи МВС України для об'єднання зусиль у цьому напрямку. Це дозволило б, на наш погляд, створити у подальшому єдиний банк комп'ютерного програмного забезпечення – як для навчальних закладів, так і для практичних підрозділів правоохоронних органів.

Використана література

1. Кухаренко В.М., Рибалко О.В., Сиротенко Н.Г. Дистанційне навчання. Умови застосування. Дистанційний курс // За ред. Кухаренко В.М. – Харків: НТУ "ХП", 2001.
2. Хахановський В.Г. Перспективы использования компьютерных имитационных деловых игр в процессе криминалистической подготовки // Сб. трудов XI Международной науч. конф. «Информатизация и информационная безопасность правоохранительных органов». – М.: Академия управления МВД России, 2002.